

La tribuna

Compromesos amb el futur d'Andorra (2)

Andorra necessita, espera i vol una política justa, una autoritat respectada. Un canvi tranquil

JALIME
Bartumeu

El projecte socialdemocrata –el de l'Alternativa– és clar: volem un futur amb el màxim possible de competitivitat en el mercat –la lliure competència– i el màxim possible de redistribució mitjançant l'equitat en la càrrega tributària. Proposem voluntat política davant una pretesa i molt discutible fatalitat econòmica. Proposem una nova legislació social –amb drets i també obligacions– com a motor del desenvolupament econòmic.

Proposem un govern de servei públic, defensor de l'interès general i eix vertebrador de l'organització social. Volem aconseguir un Estat eficaç, gestionat de manera rigorosa, seriosa. Un Estat que intervingui en el mercat com a interlocutor, i que a la vegada sigui àrbitre i incitador, exercint una missió de suport i d'intervenció en les iniciatives econòmiques dels empresaris i particulars. Un Estat que sigui estalviador del diner públic.

L'ESTUDI SOBRE les relacions d'Andorra amb la UE de **Michael Emerson** (responsable del Centre d'estudis polítics per Europa-CEPS), al qual feia referència en LA TRIBUNA d'ahir, afirma que el marc europeu constitueix, per a un país com ara el nostre, un factor cabdal de credibilitat. També ens diu que la Unió Europea «... pot ser la clau per proporcionar un ancoratge crucial

per al procés de reformes... d'Andorra, blindant-lo davant els canvis de govern i legislatura.

En aquesta línia l'*Informe Emerson* (que el lector pot trobar a la següent adreça: <http://shop.ceps.eu/BookDetail.php?itemid=1567>) aconsella un procés gradual, en quatre etapes, d'apropament d'Andorra a la Unió Europea. Els resumeixo tot seguit:

Etapla 1: preparació unilateral. Andorra ha d'adaptar les lleis i les institucions de cara a aprofundir les relacions amb la Unió Europea, cosa que significa anar apropant les normes i els estàndards als de la UE.

Etapla 2: acords específics sectorials. Són una successió d'acords *ad hoc* amb graus variables d'aprofundiment. És un procés pragmàtic, guiat per l'experiència i les circumstàncies.

Etapla 3: tractat general. Etapa en la qual totes dues parts busquen un acord general en tots els sectors que són d'interès mutu. Ha de durar certs anys i ha de garantir l'estabilitat del procés i, òbviament, una aproximació proactiva a la Unió Europea.

Etapla 4: és la darrera i podria fer que Andorra esdevingués un membre virtual de la UE. En aquest cas es contempla Andorra acostant-se molt a una completa integració a la UE, tenint ben present, però, que la plena integració seria una aproximació poc realista.

El que és evident és que aquest procés gradual –que compartim, atès que va en la mateixa línia que el Partit Socialdemocràtic va proposar com l'acord d'associació de l'any 2004– significa, a la pràctica, acceptar la majoria de l'anomenat *aquis communautaire* amb la contrapartida que Andorra podria rebre diversos

NOE

de tots els ciutadans i les forces econòmiques andorranes. Ens ho deia **Michael Emerson** i ens ho torna a dir **Michael Emerson**: si Andorra esdevé un bon jugador, respectant els estàndards i les normes internacionals, podrà conservar les seves especificitats, com per exemple una imposició lleugera, perquè serà ben vista pels seus veïns més immediats i per la comunitat internacional. Aquest és el camí per a un apropament realista i profitós a la UE i a un posicionament adequat en un món cada cop més globalitzat. Aquesta és l'Alternativa política que tenim plantejada:

• O més transparència i més creació de llocs de treball a partir d'una

Proposem un govern de servei públic, defensor de l'interès general i eix vertebrador de l'organització social

fons europeus i participar en alguns organismes de cooperació de la Unió. És una proposta realista perquè ens estalvia plantejar els problemes institucionals de la plena integració. Seria la representació concreta de l'aforisme «All but institutions», que podem traduir per: «Tot menys les institucions».

Un aforisme que també aplica la Unió Europea a la nova política de bon veïnatge, a la qual ja ens referíem en la nostra proposta del 2004.

Estem convençuts que la creixent europeïtzació de l'entorn físic i polític d'Andorra fa ine-

vitable aquesta perspectiva i encara més si considerem que Brussel·les no està disposada que cap país seleccioni només el que li convé (*cherry-picking*) en les seves relacions amb les Institucions de la Unió Europea. Cal, doncs, reconciliar el que és possible amb el que és necessari.

Coincideixo amb **Michael Emerson** a l'hora de considerar que les relacions amb la UE han de constituir el factor vital de credibilitat per a la consolidació econòmica i la UE ha de ser l'àncora d'aquest procés, de manera que els canvis de govern d'Andorra no afectin i que sigui un procés creïble i previsible per part

lleial col·laboració amb la Unió Europea i amb els nostres interlocutors internacionals, o manteniment de l'opacitat i del servei a l'aristocràcia del diner amb l'inevitable conseqüència de la pèrdua de llocs de treball, la crisi de la petita i mitjana empresa i la desconsideració general de la imatge internacional d'Andorra. Tenim uns problemes que tenen solució. Andorra necessita, espera i vol una política justa, una autoritat respectada. Un canvi tranquil. ■

President del Grup Parlamentari Socialdemocrata.
redaccio@andorra.elperiodico.com